

den kapacitet, de skal bruge, kan de anvise på sygehuse i andre lande – det har f.eks. været gjort i Tyskland og i Sverige – eller man kan bruge de lokale privathospitaler, som herhjemme har en begrænset kapacitet, fordi man har ønsket, det skal være sådan.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Også jeg er tilfreds med, at vi har denne debat i dag, for boligen er jo, uanset om man er ung eller ældre, rammen om éns tilværelse, og ikke mindst, når man bliver ældre, hvor der bliver andre ønsker og behov, er det klart, at vi skal prøve på at tilgodese disse.

Derfor var jeg faktisk glad for, at fru Kirsten Jacobsen i sin indledning heroppe gjorde opmærksom på, at vi var kommet et stykke ad vejen. Det er da i hvert fald en erkendelse, som også andre har gjort, og jeg er selvfølgelig enig med fru Kirsten Jacobsen i, at vi på ældreboligområdet er kommet et godt stykke ad vejen.

Det betyder ikke, at vi er nået til vejs ende. Jeg tror, at både fru Kirsten Jacobsen og hr. Villy Søvndal har været inde på, at det var godt, men måske ikke var godt nok. Den holdning kan man jo godt have, men så er det i hvert tilfælde vigtigt, at man i fællesskab når frem til nogle mål, som vi alle sammen kan blive enige om, så spørgsmålet kun er hastigheden og mulighederne samt ikke mindst samarbejdet.

Når jeg ser på ældreboligområdet med den ældreboliglov, vi fik i 1987, og frem til nu, hvor vi har fået igangsat 17.000 boliger, kan jeg konstatere, at der i hvert tilfælde er gjort en ganske betydelig indsats på området.

Jeg synes, det er en fleksibel ordning. Både selvejende organisationer, almennyttigt boligbyggeri i kommunen og pensionskasser har jo mulighed for at drive disse ting, men det afgørende, når vi taler om det, der hedder ægte plejehjemspladser, som flere har været oppe at give udtryk for at man skal bevare og passe på ikke at ødelægge, er, som socialministeren gjorde opmærksom på i sit svar, at man kan komme ud og besøge ældreboliger, der har de samme faciliteter, som man har på plejehjem. Det, der er det afgørende her, er, at vi på plejehjemmene får skaffet nogle muligheder, således at værelserne opfylder de behov, man kan have som plejehjemsbeboer også i de ældreboliger, vi laver.

Når vi har taget de ting frem, er det, fordi vi ved, som jeg sagde, at to ud af tre af de ældreboligområder, der blev sat i gang, blev bygget med de servicecentre, som er nødvendige, for at man kan opfylde de behov.

Derefter vil jeg gerne lige vende tilbage til antallet en gang til, for hr. Villy Søvndal gjorde opmærksom på, at man ikke kunne sige det eksakt. Det har vi heller ikke sagt. Vi har derimod sagt, vi kan se en stigning, og den vil vi selvfølgelig gerne se fortsætte. Det har noget at gøre med den reform, som vi gerne skulle i gang med på et tidspunkt vedrørende det, som Socialministeriet og Boligministeriet vil lave sammen, nemlig en plejehjemslov eller ældreboliglov, til næste år. Dér lægger jeg da op til – og det vil jeg gerne understrege – et samarbejde for at se, om nogle af de ting, som er blevet påpeget her i dag, kan indbygges i et sådant forslag, for det er jo afgørende vigtigt, at der er den bredest mulige enighed om et område som dette. Derfor kommer debatten i dag altså meget belejligt, da den også giver inspiration til den nye lovgivning.

Endvidere har både fru Kirsten Jacobsen og hr. Tom Behnke fra Fremskridtspartiet stillet spørgsmål om klageadgangen. Jeg mener, at socialministeren gjorde opmærksom på det allerede i sin indledning, men jeg skal da gerne tydeliggøre det, som fru Kirsten Jacobsen også gjorde, nemlig at en kommunalbestyrelses afgørelse om optagelse på plejehjem eller beskyttet bolig i dag kan indbringes for de sociale ankenævne. I den nye lovgivning, som vi som sagt regner med vil foreligge i 1995, forventer vi selvfølgelig også foreslået, at dette udstrækkes til også at omfatte ældreboliger. Det var jo en af de ting, fru Kirsten Jacobsen og hr. Tom Behnke efterlyste. Jeg kan altså oplyse, at det er noget, vi vil lægge ind i forslaget, og som vi selvfølgelig håber at vi får igennem.

Endvidere har spørgsmålet om mobilitet for de ældre været rejst. Derom kan jeg oplyse, at for så vidt angår ældre, der i dag flytter til en ældreregnet bolig i en anden kommune, f.eks. for at bevare en tæt kontakt til pårørende – det er den gruppe, vi taler om her – er vi også indstillet på, at de ting, der skal følge med, bliver gennemført i boligstøttelovgivningen, således at der bliver harmoni mellem pensionslovgivningen, bistandsloven og boligstøtteleven. Det skulle også give de ældre nogle bedre muligheder.

I øvrigt vil jeg gerne understrege vigtigheden af den undersøgelse, som skal komme. Jeg tror, det vigtigt, at vi lytter til de ældres ønsker og behov, når vi ser på den nye situation, for vi kan jo konstatere, at den demografiske udvikling er anderledes, end den har været tidligere, og det betyder nok også, at den del af befolkningen, vi taler om her, har et større behov for fleksibilitet.